

ДО ИСТОРИЧЕСКИТЪ МЪСТА ВЪ БЪЛГАРИЯ.

IV Плиска

Напустнахме Русе. Взехме сбогомъ отъ Дунава, който все тъй тихо и спокойно продължаваше да носи своитѣ води къмъ морето.

Тренътъ ни понесе по висока равнина. Далече на изтокъ се виждатъ обширни черни пространства, които закриватъ пожълтѣлитѣ и узрѣли ниви. Това сж прочутитѣ Дели-Ормански гори.

Стигаме Разградъ. Той е далечъ отъ гарата въ дълбока долина, презъ която протича р. Ломъ.

Влакътъ пакъ потегли. Следъ 2 часа пжтъ той спрѣ на спирка Плиска. Тръгнахме пешъ по обширно пасбище, изсѣхнало и изгорѣло отъ лѣтната жегата.

Слънцето пече силно, лжчитѣ му трептятъ, жегата става нетърпима.

Отмалѣли, ние се движимъ бавно. Стигаме село Абоба, сега преименувано Плиска. Край селото минава грамаденъ ровъ, който на мѣста е изравненъ почти съ земята. Това е вънкашниятъ окопъ, който е ограждалъ нашата първа столица.

Оставихме си багажа въ селото и продължихме по-нататкъ. Вsrѣдъ обширно, малко наведено поле, засѣяно съ царевици, стигнахме развалинитѣ на Плиска. Дебели каменни стени сж ограждали сжщинския градъ. Тѣ днесъ сж запазени наполовина.

Тръгнахме по стениѣ. Къмъ срѣдата на източната стена сж разкрити главния входъ на крепостта